

Domnule Președinte,

Subsemnatul **SANDU JEAN-CĂTĂLIN**, in calitate de inculpat-condamnat, deținut la data prezentei în Penitenciarul Rahova, prin apărător ales, av. Bugnariu Dănuț-Ioan, în temeiul art. 426 lit. d) CPP, formulez prezenta:

CONTESTAȚIE ÎN ANULARE

împotriva Deciziei penale nr. 888/A din data de 08.08.2014 a Curtii de Apel București, Secția a II-a Penală pronunțată în dosarul penal nr. 25497/3/2012 (255/2014) al Curtii de Apel București, Secția a II-a Penală**

MOTIVE

1. **Instanța nu a fost compusă potrivit legii (art. 426 lit. d teza I CPP)**

Desemnarea ambilor membri ai completului de judecată s-a realizat **in mod direct prin Hotararea Colegiului de Conducere**, fara sa se parcurga procedura impusa de normele de repartizare, cu incalcarea flagrantă a principiului distribuirii aleatorii a dosarelor.

Potrivit art. 99 alin. (1) din Regulamentul de ordine interioară ("ROI") a instanțelor de judecată, incidentele procedurale, altele decât cele prevăzute în art. 98 alin. (2) -(4) și alin. (6), ivite în cursul procesului vor fi soluționate **cu respectarea continuității completului de judecată**, precum și cu respectarea **normelor privind repartizarea aleatorie în cazul în care nu se poate aplica principiul continuității**.

În speță, faptul că denumirea completului a fost menținută – C5 continuitate, nu echivalează cu respectarea principiului continuității completului de judecată. Continuitatea se referă la membrii completului de judecată și nu la denumirea acestuia. Acest înțeles rezultă și din conținutul art. 354 NCPP care în alin. (2) atunci când prevede expres: "*completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei*" și "*când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor*" are în vedere, în mod evident, componența acestuia, adică judecătorii care îl compun.

În condițiile în care continuitatea completului de judecată nu putea fi realizată soluția legală era cea a repartizării aleatorii. In situatia din speta, in care se constata ca din motive obiective nu s-a putut asigura continuitatea completului de judecata intrucat toti membrii acestuia, in numar de doi, nu au mai fost in masura sa judece cauza, **dosarul trebuia sa se repartizeze aleatoriu**, fiind aplicabila procedura prevazuta de art. 95 din ROI al Instantelor aprobat prin Hotarea Plenului CSM nr. 387/2005, cu modificarile si completarile ulterioare.

Hotararea Colegiului de Conducere din data de 26 iunie 2014 încalcă principiul repartizării aleatorii a cauzelor, consacrat de dispozițiile art. 11 și art. 53 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Astfel, conform art. 11 din Legea nr. 304/2004: "Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității." iar conform art. 53: "(1) Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege."

La data de 02 iulie 2014, ulterior primului termen de judecată la care cei doi membri au intrat în completul care soluționează cauza în care am calitate de inculpat, a fost dată publicității Hotărârea nr. 730 din 18 iunie 2014 a Plenului CSM prin care s-a dispus:

- (1) promovarea efectivă la Curtea de Apel București – Secția a II-a penală a domnului Mihalcea Mihai-Alexandru, judecător la Tribunalul București, începând cu data de 01.07.2014;
- (2) promovarea efectivă la Curtea de Apel București – Secția a II-a penală a doamnei Bogdan Camelia, judecător la Tribunalul București, începând cu data de 01.07.2014.

Așa cum se observă din Hotărârea Colegiului de conducere a Curții de Apel din București din data de 26 iunie 2014, cu 5 zile înainte ca cei doi magistrați să înceapă munca efectiv la Curtea de Apel București Colegiul de Conducere al instanței a dispus repartizarea cauzei completului format din cei doi judecători.

Așadar, cei doi judecători și-au încetat activitatea la Tribunalul București la data de 30 iunie 2014, și-au început munca la Curtea de Apel București la data de 01 iulie 2014, iar repartizarea lor în acest dosar a avut loc la data de 26 iunie 2014, când încă activau în cadrul Tribunalului București.

În acest fel a fost încălcată și competența funcțională a instanțelor.

Astfel, deși cei doi judecători și-au început activitatea efectiv la Curtea de Apel București în data de 1 iulie 2014, în aceeași zi au judecat cauza în care am calitate de inculpat, când au dispus instituirea sau, după caz, extinderea măsurilor asigurătorii împotriva unor inculpați și au respins toate cererile și excepțiile avocaților.

În condițiile în care acest dosar este foarte voluminos, iar cauza una complexă, membrii completului de judecată au luat măsuri asigurătorii și au respins toate cererile formulate de avocați în ședință publică, fără timp pentru deliberare și fără ca acestea să fie puse în discuția părților. Aceștia nu au avut când să studieze dosarul din momentul ce prima zi de lucru la Curtea de Apel București a fost chiar ziua procesului. Era normal ca înainte de a dispune vreo măsură în acest dosar să acorde un termen rezonabil din oficiu în vederea studierii dosarului și pregătirea judecății.

Art. 98 alin. (5) din regulamentul de ordine interioară a instanțelor de judecată, prevede că la planificarea de permanență se ține cont cu **prioritate de asigurarea timpului necesar studierii dosarului. Cu atât mai mult, acest principiu trebuie respectat atunci când completul de judecată este schimbat în totalitate. Or, în speță în mod evident cei doi**

judecători, membri ai completului de judecată, nu au avut când să studieze dosarul, 1 iulie 2014 fiind prima lor zi de muncă la Curtea de Apel București.

Prin aceasta, s-au încălcat atât normele de procedura existente în Codul de procedura penală referitoare la compunerea completului de judecată și repartizarea aleatorie (art. 354 raportat la art. 344 alin. 1 C.pr.pen.), cât și normele de repartizare aleatorie a cauzelor prevăzute în Regulament, precum și în art. 11 și art. 53 din Legea 304/2004 privind organizarea judecătorească cu modificările și completările ulterioare, care stabilește, cu titlu general, ca activitatea de judecată în toate etapele, inclusiv în apel, se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității.

În aceste condiții, apreciez compunerea completului de judecată ca fiind nelegală, măsurile luate de acesta fiind lovite de nulitate absolută în condițiile art. 281 alin. (1) lit. a) CPP, motiv pentru care vă solicit să admiteți prezenta contestație în anulare și să dispuneți rejudecarea apelului.

2. **A existat un caz de incompatibilitate cu privire la ambii judecători ai completului de judecată (art. 426 lit. d teza a II-a CPP) în sensul că în privința fiecăruia dintre cei doi judecători există un caz de incompatibilitate, constând în aceea că există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea acestora ar putea fi afectată (art. 64 alin. 1 lit. f C.pr.pen.)**

Arăt că cei doi judecători au adoptat o atitudine în mod vădit ostilă apărării încă de la primul termen de judecată, **din data de 1.07.2014.**

În concret, arăt că la termenul de judecată din data de 1 iulie 2014, noul complet de judecată a respins toate cererile și excepțiile formulate de toți avocații inculpaților, în dorința de a soluționa cu celeritate acest dosar cu orice preț, răspunzând astfel presiunilor DNA cunoscute din mass-media, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale. Evidențiez mai jos unele dintre cele mai grave încălcări ale normelor de drept din timpul ședinței de judecată făcute de cei doi judecători, făcând trimitere la respingerea cererilor și excepțiilor, fără ca aceștia să citească dosarul, întrucât la data de 30 iunie aveau calitatea de judecători ai Tribunalului București.

Deși s-a invocat la acest termen un **incident procedural** referitor la compunerea completului de judecată și, în vederea soluționării acestuia, s-a solicitat sesizarea completului imediat următor, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. 2 din ROI al instanțelor aprobat prin H.C.S.M 387/2005 cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *“incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului de judecată (...) se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie”*. **Această cerere a fost respinsă chiar de completul de judecată care soluționează cauza, cu încălcarea flagrantă a normelor de competență materială menționate mai sus.**

De asemenea, din cele două cereri de recuzare formulate la acest termen de alți inculpați împotriva președintei de complet Camelia Bogdan, una dintre ele a fost respinsă pe fond, aceasta afirmând oral că „*nu există motive din care să reiasă că ar fi imparțială*”, deși competența soluționării unei astfel de cereri aparținea unui alt complet de judecată, potrivit art. 68 alin. (2) CPP.

Totodată, instanța a dispus din oficiu **luarea măsurilor asiguratorii** față de bunurile inculpaților sau ale altor persoane fără ca această măsură să fie pusă în discuția părților și fără să se întocmească minută, deși întocmirea minutei era obligatorie. Extinderea sechestrului pe bunuri dispusă de instanță încalcă principiul de drept al contradictorialității, care impune ca orice măsură să fie pusă mai întâi în vederea inculpaților și a părților. De altfel, niciuna din cererile formulate la acest termen nu a fost pusă în discuția părților.

La data de 01 iulie 2014, în debutul ședinței de judecată, președinta completului de judecată a adus la cunoștința părților prezente o măsură pe care a luat-o în afara cadrului procesual, înaintea ședinței de judecată, prin care a dispus extinderea sechestrului asigurator și cu privire la alte bunuri ale altor persoane neimplicate în proces, inclusiv asupra celeilalte cote de ½ din imobilul deținut împreună cu fosta mea soție, Sandu Mariana, care nu avea nicio calitate procesuală și care nu a fost citată în proces.

Art. 249 CPP prevede că instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în cursul judecății, poate lua măsuri asiguratorii, prin **încheiere motivată**. Or, **actul prin care s-a dispus măsura asiguratorie este inexistent**. Termenul din data de 01 iulie 2014 a fost primul termen de judecată a noului complet de judecată, astfel că nu preexistă acestei ședințe o încheiere prin care să fi fost dispusă această măsură de acest complet sau de un alt complet. Apreciez că prin luarea acestei măsuri, instanța s-a antepronunțat cu privire la soluția ce va fi dată în cauză.

Termenul acordat în cauză a fost 07 iulie 2014, deși aceasta nu era o cauză urgentă. Potrivit art. 100 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *“pe perioada vacanței judecătorești se vor forma complete separate, pentru a se asigura soluționarea cauzelor urgente sau a celor care impun celeritate, precum și a celor în care a intervenit un acord de mediere, indiferent de obiectul cauzei”*. Or, conform art. 355 C.pr.pen., judecata se face de urgență, dacă în cauză sunt inculpați arestați preventiv sau aflați în arest la domiciliu, termenele de judecată fiind, de regulă, de 7 zile, dosarul în care sunt judecat nefăcând parte din categoria cauzelor urgente. **Această grabă în soluționarea dosarului aflat în apel mă îndreptățește să cred că a fost determinată de presiunile DNA făcute în acest dosar.**

La data de **04.08.2014** confirmând faptul că există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea acestora este afectată, au fost respinse toate cererile de probe formulate de inculpați, cu excepția înscrisurilor depuse la dosar, a căror administrare nu presupunea acordarea unui nou termen de judecată.

Pentru motivul de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. (6) CPP alți inculpați au formulat cerere de recuzare a membrilor completului, respinsă de membrii completului ca inadmisibilă. De asemenea instanța de judecată a refuzat să înainteze contestațiile formulate de alți inculpați împotriva măsurilor asiguratorii dispuse.

La acest termen de judecată s-a mai formulat o nouă cerere de recuzare, oral, respinsă, de asemenea, ca fiind inadmisibilă.

S-a arătat cu privire la fiecare cerere de recuzare că îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 67 alin. (2) și (4) CPP, respectiv:

- cererea de recuzare a fost formulată împotriva completului de judecată investit cu soluționarea cauzei;
- cererea de recuzare a fost formulată oral sau în scris cu arătarea pentru fiecare membru al completului de judecată a cazului de incompatibilitate prevăzut de lege;
- cererea de recuzare a fost formulată oral sau în scris, cu arătarea pentru fiecare membru al completului de judecată a temeiurilor de fapt cunoscute la momentul formulării cererii de recuzare.

De asemenea, nu erau întrunite nici condițiile prevăzute de art. 68 alin. (5) C.pr.pen., pentru fiecare temei de fapt în parte nemaifiind formulată o astfel de cerere.

Apreciez că aceste cereri au fost soluționate cu încălcarea art. 68 alin. (2) CPP, potrivit căruia „*abținerea sau recuzarea judecătorului care face parte din completul de judecată se soluționează de un alt complet de judecată*”.

În aceste condiții, apreciez că judecata faptelor pentru care am fost trimis în judecată nu a fost efectuată de judecători independenți și imparțiali, ci de judecători asupra cărora planează suspiciuni reale de parțialitate.

Jurisprudența CEDO promovează în mod constant necesitatea respectării dreptului la o instanță imparțială, susținând în mod ferm importanța teoriei aparenței. S-a arătat că judecătorul nu trebuie doar să fie imparțial, ci, în egală măsură, trebuie să se vadă că este imparțial (*De Cubber c. Belgia*). Curtea a precizat că „**fiecare judecător despre care există teama legitimă a lipsei de imparțialitate trebuie să se recuze**” (*Piersack c. Belgia*). În cauza *Porcola c. Luxemburg*, Curtea constatat violarea prevederilor art. 6 § 1 din Convenție, arătând că „**simpliciter îndoielă, oricât de puțin justificată ar fi ea, este suficientă pentru a altera imparțialitatea instanței**” (aceiași argument a fost preluat și în alte cauze mai recente: *Boulois c. Luxemburg*; *Nejdet Şahin et Perihan Şahin c. Turcia*; *Vaillant c. Franța*, etc). Curtea a reiterat constant faptul că este fundamental ca într-o societate democratică instanțele să inspire încredere publicului (*Padovani c. Italia*; *Kyprianou c. Cipru*; *Krivoshapkin c. Rusia*).

În ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a judecătorului, Curtea europeană a subliniat în cauza *Piersack c. Belgiei*, că inclusiv **aparențele au un rol deosebit, deoarece într-o societate democratică tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.**

În cauza *Ionuț-Laurențiu Tudor c. România*, deși în speță era vorba de luarea unei alte măsuri procesuale, Curtea a reamintit o chestiune esențială relativ la imparțialitatea judecătorilor

care soluționează în primă instanță sau în apel un dosar penal. Astfel, potrivit Curții, în principiu, faptul că un judecător ce soluționează cauza în primă instanță sau în apel a luat deja alte decizii în aceeași cauză, nu poate justifica de unul singur temerile reclamantului cu privire la imparțialitatea magistratului. Cu toate acestea, judecătorii de la Strasbourg au subliniat că imparțialitatea completului de judecată în acest caz se analizează având în vedere **întinderea și natura măsurilor în discuție** (*Ionuț-Laurențiu Tudor c. Ro.*, în același sens: *Hauschildt c. Danemarca*; *Nortier c. Olanda*; *Saraiva de Carvalho c. Portugalia*; *Alony Kate c. Spania*).

În altă ordine de idei, Curtea de la Strasbourg a arătat că pentru aprecierea satisfacției cerinței independenței unei instanțe trebuie să se țină cont de mai mulți factori, **printre care și modul de desemnare a membrilor ce compun completul de judecată**; precum și aparența de independență (*Cooper c. Regatul Unit*; *Greaves c. Regatul Unit*; *Bryan c. Regatul Unit*). În mod indubitabil sub acest aspect există temeri cu privire la imparțialitatea membrilor completului de judecată desemnați în vederea soluționării cauzei mele. Astfel, în prezentul dosar **nu a fost respectat principiul repartizării aleatorii a cauzei, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor cuprinse în art. 11 și 53 alin. 1 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară**. Art. 53 alin. 1 din Legea 304/2004 stabilește în mod neechivoc faptul că „repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat”.

În speță, așa cum am arătat, prin Hotărârea nr. 187 din data de 26 iunie 2014, Colegiul de conducere al Curții de Apel București a hotărât desemnarea judecătorilor Camelia Bogdan și Alexandru Mihai Mihalcea în completul C5 continuitate, fără a preciza care sunt motivele obiective pentru care nu s-a procedat la repartizarea aleatorie a cauzei.

Or, Curtea europeană a decis că **organizarea sistemului judiciar** precum și competența în materie penală nu pot fi lăsate la aprecierea puterii judecătorești, tocmai pentru că art. 6 § 1 impune necesitatea existenței unei instanțe independente și imparțiale prevăzută de lege (*Coëme c. Belgia*; *Henryk Urban și Ryszard Urbanc. Polonia*; *Bugajny și alții c. Polonia*). **În același sens, în doctrină s-a arătat că orice judecător despre care se poate crede că nu ar fi pe deplin imparțial cu privire la judecarea cauzei ce i-a fost dată spre soluționare este obligat să se abțină să o soluționeze** (a se vedea C. Bîrsan, *Convenția europeană a drepturilor omului, comentariu pe articole*, Ediția 2, Editura C.H. Beck, București 2010, p. 476).

Toate reglementările europene în materie promovează necesitatea respectării aparenței, recomandându-se ca „judecătorii să acționeze liberi de orice influență externă nepotrivită...și **să fie percepuți astfel**” (a se vedea pct. 60 din Recomandarea (2010)12 a Comitetului de Miniștrii al Consiliului Europei). Deopotrivă, s-a subliniat că magistrații „trebuie să adopte în toate cazurile un comportament imparțial, pentru a se evita suspiciuni de parțialitate în conștiința justițiabilului” motiv pentru care „aparențele trebuie salvate atât în exercițiul funcției, cât și în alte activități ale judecătorului” (pct. 21 din Opinia nr. 3/2002 a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni). La pct. 12 din Opinia nr. 3/2002 se mai subliniază că

„nu este suficient ca un judecător să fie liber de orice relații, părtinire ori influență inadecvată, **ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil, în caz contrar încrederea în justiție putând fi subminată**”. În art. 5 din Statutul Universal al Judecătorilor, adoptat la 17 noiembrie 1999, se arată că „**judecătorul trebuie să fie și să apară imparțial în exercițiul funcției sale**”.

Pentru aceste motive, **vă solicit, în temeiul art. 426 lit. d) C.pr.pen., desființarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării apelului.**

Vă solicit să constatați că prezenta contestație întrunește toate condițiile prevăzute de art. 431 alin. (2) CPP, pentru a fi admisă în principiu. Prezenta contestație în anulare pentru motivul prevăzut la art. 426 lit. d) CPP este introdusă în termenul prevăzut de art. 428 alin. (1), de 10 zile *de la data luării la cunoștință a hotărârii a cărei anulare se cere*. Menționez că, în sprijinul contestației invoc dovezi care se află la dosarul cauzei.

De asemenea, în temeiul art. 430 CPP, vă solicit să dispuneți **suspendarea executării Deciziei nr. 888/A din data de 08.08.2014** a Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, până la soluționarea prezentei contestații.

In drept, imi intemeiez cererea pe prevederile art. 426 lit., d), art. 430, art. 431 CPP.

18.08.2014

SANDU JEAN-CĂTĂLIN

prin av. Bugnariu Dănuț-Ioan

(anexăm împuternicire avocațială nr. 1997106/13.08.2014)